

חֲזָרָה וּפְסָקָה. פִּי מַהֲרִיז אַחֵר וּלְד קִימָא הֵי זֶה מִזִּיר וְדֵא לְרֵבִי יְהוּדָה אִי וְיִלְדֵּי זֶה וּלְד קִימָא דְמַמָּה שֶׁהִפִּילָה מַחֲלֵה אִפִּי סֶפֶק מִזִּיר לֹא² וְכֵאלֵּוּ לֹא הִפִּילָה כֻּלָּל: **רַבִּי שְׁמַעוֹן** אָמַר **יֹאמַר וְכוּ'.** לְדַרְשׁ מַעַם שֶׁהִפִּילָה הוּא סֶפֶק מִזִּיר הֵילָךְ יִתְנֶה עִמָּה

קיימא נמאץ שיא גדרו מניירות
ראשון ומיירות של לידה אחרונה
נדבה או שמא הראשון נפל היה
והמיירות הראשון נדבה הימא ועבשיו
בלידה זו מוטלת עליו מיירות של
חובה נגדר שמי: ³ וזל
לך כרץ להמתות דלא סגי ליה
במיירות הראשון דשמא נדבה הימא:
לכשאבנה הוא דקאמר. ולא
בן ממש קאמר אלף ל' בנין כמו ואבנה
גם אנכי וצבא"ג בני: **ולך** דחשיב
לך ⁴ וצבא"ג בני לך ⁵ וצבא"ג בני לך ⁶

וְלֹא יִהְיֶה דָּלָא מַחֲיָת אֵינִישׁ לְפָסִיקָא
לֵלֵל מִכַּח הַפְּרֶשֶׁת רֵאשׁוֹנָה דְּשִׁמְחָא מִקֻּמַּת
יְרֵמְיָהוּ הַשֵּׁנִי לֹא נִקְטְלָה עַד אַחֵר שְׁנֵי
(בְּכ) מִסִּיק הַשֵּׁס"ו אוֹיֵל דְּלִר"י קִמְצַעִיא
הָא אֲמַר סִפְק מִיּוֹרֹת לְהַסְחִיר דְּבָלָא
וְהַשְׁתָּא זִמְנִי כִי יֵלֵד אִינוּ אֲלָח סִפְק
לֵלֵל יֵלֵד חוּלִין הוּא וְהַשְׁתָּא כִי יֵלֵד
יְנִפְקָא מִינָה גְּזִיּוֹת וְעֻבְדוֹתוֹ
יְהִי הָךְ סִבְרָא דּוֹלֵד אֲחֵרִין מִשּׁוּ לִיהִי
דְּשִׁמְחָא לִילִין בְּזוּדֵא¹³ מְדַשְׁנִי בֵּר קִימָא
שְׁמַעְמַע זִמְנִי מְנִי לִמְצִיעִי מִלְּקוּמַת דְּאִי
וְאֵלָּה הוּא סִפְק לִרְשָׁעִין שְׁמַעְמַע וְהַשְׁתָּא
דְּלָא שְׁמַעֵ לִיה לְהַשֵּׁס דְּלִקֵּי דְקְדוּשָׁה

ר.ש.ע"כ הגה"ה: **וְשָׁמַע חִבְרוֹן** 14
אזי ועלי מדבוריה משמעט כלומר גם
כן: **אֵת** 15 חק אנופיה משתמע.
ואני מהו אנפסיה קאמר כלומר אפי'
או דילמא רסימנא קי' כוונת ק' לכסיהא 16
דכסא' איה ר' **לִמָּלְאֵל** 17 ודלמא' משמטא
ר' ראובן הריני נזיר כשיהיה 18
19 ש'אמר שלא כפניו אנפסיה קאמר

וְהַיְיחָדָשׁ: **חֲרִיבְנֵי** נזיר וְנזיר בְּשִׁירָה
וְיוֹם נִפְשָׁהּ בְּרִשָּׁא וְהִמְחִיל וּמוֹנֶה אֶת
שֶׁהָ וְאַחֵר כִּי מוֹנֶה אֶת שֶׁל צִנּוּ וְכֵן
קָצֵל מִזִּירוֹת דְּבִנּוּ בְּרִשָּׁא וְנזיר¹⁹ מִלְּבָד
שֶׁהָ מִנִּית אֶת שְׁלוּ וּמוֹנֶה אֶת שֶׁל צִנּוּ
שְׁלִים מִזִּירוֹת שֶׁל עֲלָמוּ וְאַחֵר כִּי יִגְלַח
וְיוֹם [צִנּוּ] לֹאֵס כֵּן הֵאָרַךְ שְׁלִים מִזִּירוֹת
מִמְרֻבָּה שְׁהִיא נֶאֱשָׂר אַחֵר מִזִּירוֹת דְּבִנּוּ
אֶתֶּם מִזִּירוֹת דְּהוּי שְׁלִים יוֹם הֵילֶכְךָ²¹
שֶׁ שְׁמִי הַמִּזִּירוֹת וַיִּצֵּא שְׁמִי קִרְבָּנוֹת:
הֲרִינִי

גופי נדר כמו שקבלת עליך ואני מהר דואני איכא לפרושי אני דומה בנדר זה. כל באנפיה כסי
לו נחת רוח להראות שהוא חפץ בטובתו:

פי"ב ביום ומסין דמביי
הלי אלכיר דר' יהודה
דאמר על נפל לא (ה)ל
נידר. והיא לא חזרה וילה
קידושי.
בפסוט דלא היו קידושי.
בכל השתא קדילה ב
קיום אינא הכחה דהיו ב
קיום שאן אלא מתעברת
וחרות ומתעברת וספה
זאת תחלת לשנים. אר
ולאמה לו נגמרה צורו
לו והתראשן נגמרה צורו
לו ולא חזרה וילה
קדיש וחרות ועובר ב
פסור. אבל לר' שמעון
קדיש דמה נפש חרין
למנות נירות וליהבי
קדיש. קדוש. ואפי' עליו
עבין לא יקבל עליו
נירות ועמוד בספק זה
ליבול וילה
עבין קרבן נמצא שאן
בפרשה זו כלום. מ"ה
כיון שהפריש קרבן על
דעתו שרצה לקבל עליו
הקדוש והיו כאמר יהוה
במזבח קדושים אלה
נזיר שאקבל עליו מסכת
קדושי. א"י נזיר מחייב
להיות נזיר מספק מ"ה
כן חלה קדושה
בזמן מספק ואסור בגיזה
ועבור: אידיכריתא משמע.
לזמור כשלי גמ' היות
נזיר נכחיה לך כן גמ' היות
מקבל על נירות שהיה
לך בן. ואתלי דמעל דא
לזמור משמע. דמקבל על